

REPUBLIKA E SHQIPËRISË
KOMISIONERI PËR MBROJTJEN NGA DISKRIMINIMI
KOMISIONERI

Nr. 1238/6 prot.

Tiranë, më 30. 09. 2026

V E N D I M

Nr. 265, datë 30. 09. 2026

Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi, bazuar në nenin 32 dhe 33, të ligjit nr. 10 221, datë 04.02.2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, të ndryshuar¹, mori në shqyrtim ankesën nr. 234 Regj., datë 16.09.2026, të P. L., kundër Këshillit të Ministrave, Ministrisë së Infrastrukturës dhe Energjisë dhe Bashkisë Tiranë, në të cilën pretendohet diskriminim për shkak të *vendbanimit, statusit social-ekonomik dhe pronësisë*.

Në përfundim të shqyrtimit të ankesës, Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi²,

K O N S T A T O I:

I. Parashtrimi i fakteve

Ankuesi P. L., është banor i zonës së ish-Uzinës Traktori, Shkozë, Bashkia Tiranë, paraqitet si bashkëpronar dhe përfaqësues i interesave të familjes së tij (5 bashkëpronarë, të tre prona të ligjshme në atë zonë, të pajisura me certifikata pronësie që nga 2014-2017), si dhe rreth 500 familjeve që banojnë në të njëjtën zonë me të.

Ndër të tjera P. L. referon se: “...1. Brenda këtij territori ndodhen dy shkolla (njëra historike dhe tjetra e ndërtuar rishtazi). Pjesa e përparme e shkollave lidhet me rrugën kryesore të kuruar, ndërsa sapo kalon pas tyre, ku shtrihet lagja jonë, fillon një realitet tjetër... Nxënësit që vijnë nga zona e Dajtit e më poshtë, vijnë nga lagje të zhvilluara me infrastrukturë dhe shkollohen në një terren ku mungon çdo gjë humane. Ky mjedis i ndotur (derdhje e hapur e ujërave të zeza në rrugë) përbën jo vetëm emergjencë higjeno-sanitare, por ka sjellë një bllokim de facto të bizneseve tona. Njerëzit nga halli mund të jetojnë përkohësisht në ndotje, por askush nuk vjen të blejë bukë apo të bëjë tregti në një zonë të ndotur. Shteti na ka asgjësuar klientelën e mundshme dhe urinë e tregtisë.

¹ Në vijim do t'i referohemi me shkurtesën LMD.

² Në vijim do t'i referohemi me shkurtesën Komisioneri.

2. Krahassimi me kompleksin “Relux”: Vetëm 100 metra larg shkollës dhe ngjitur me lagjen tonë, shteti lejoi zhvillimin e menjëhershëm të kompleksit privat “Relux” që në vitin 2018. Brenda pak vitesh atje u ndërtua me infrastrukturë të plotë, ndërsa pronat na mbahen peng në pritje të planeve të papërfunduara.

3. Krahassimi me livadhet buzë Unazës së Madhe: Përballë nesh, në një krah ku më parë nuk kishte asnjë banor ekzistues, as vijë urbane historike dhe asnjë kontribut taksash (terren me livadhe), shteti lejoi ndërtimin e pallateve 10- katëshe dhe çoi urbanizimin e plotë brenda natës. Kushtetuta detyron që zhvillimi të shkojë fillimisht aty ku ka dendësi banorësh (si lagja jonë me 500 familje në mes të rrugës ekzistuese dhe Unazës), e jo të lihen qytetarët në kushte mesjetare për të favorizuar terrene të virgjra ndërtimi.

4. Kontributi financiar i rregullt vs. zero investim nga mosveprimi i qëllimshëm: Ne paguajmë taksa të drejtpërdrejta që nga viti 2014 (për pasurinë, pastrimin, ndriçimin, gjelbërimin që nuk e kemi parë kurrë). Për më tepër, kemi paguar taksa të drejtpërdrejta edhe para vitit 2014, pasi përmes aktmarrëveshjeve me Ujësjetellësin dhe Energjinë Elektrike, shteti na ka vjelë çdo detyrim së bashku me kamatëvonesat. Është diskriminim i pastër institucional që paratë tona të taksave të shkojnë për infrastrukturën e lagjeve të reja luksoze, ndërsa ne lihemi pa asnjë shërbim.

5. Faji i shtetit përmes bllokimit me VKM. Kur zyrtarët e Bashkisë na kërkojnë sot llogari nëse kemi kërkesa të vjetra me shkrim për leje rikonstruksioni (për ti përshtatur ndërtesat tona industriale të vitit 1964 me lartësi 10 metra për furrë buke dhe banim), kjo është një tallje arrogante. Së pari, që nga viti 2014, zyrtarët në sportele na i refuzonin dokumentet me gojë duke thënë se zona është e ngrirë. Së dyti, qeveria na ka bllokuar zyrtarisht me 3 VKM të njëpasnjëshme “Për shpalljen e zonës së re për zhvillim, Njësia Administrative I, zona Autotraktori, Bashkia Tiranë, dhe caktimin e shoqërisë “Tirana DC” sha, si njësi zbatuese”, të ndryshuar (në vitin 2019, janar 2020 dhe tetor 2025). Shteti nuk mund të kërkojë justifikime procedurale kur...bllokimi afatgjatë dhe mungesa e infrastrukturës rrugore e kanalizimeve janë të faktuara në terren dhe janë përgjegjësi ekskluzive e mosveprimit administrativ të Bashkisë. Kjo gjendje ka shkaktuar një dëm të pallogaritshëm financiar, social dhe psikologjik për familjen time (fitim i munguar nga furra e bukës dhe dyqanet mbi 1.2 milion euro, bllokim kolaterali të miqve ndër vite, jetesë në kushte degraduese dhe konflikte të detyruara familjare)...”.

Masat që kërkohen nga Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi:

1. Konstatimin e diskriminimit të ankuesit dhe banorëve të zonës së ish-Uzinës Traktori, Shkozë për shkaqet e pretenduara të vendbanimit, gjendjes social-ekonomike dhe pronësisë;
2. Rekomandim drejtuar Bashkisë Tiranë për heqjen e menjëhershme të bllokimit dhe detyrim për të filluar investime paralele në infrastrukturë;
3. Marrjen e masave administrative me gjobë ndaj institucioneve/personave përgjegjës;
4. Dhe dëmshpërblim për 5 bashkëpronarët.

II. Nga shqyrtimi paraprak i ankesës, u konstatua se:

Në nenin 1, të LMD përcaktohet se: “Ky ligj rregullon zbatimin dhe respektimin e parimit të barazisë dhe mosdiskriminimit në lidhje me racën, etninë, ngjyrën, gjuhën, shtetësinë, bindjet

politike, fetare ose filozofike, gjendjen ekonomike, arsimore ose shoqërore, gjininë, identitetin gjinor, orientimin seksual, karakteristikat e seksit, jetesën me HIV/AIDS, shtatzëninë, përkatësinë prindërore, përgjegjësinë prindërore, moshën, gjendjen familjare ose martesore, gjendjen civile, vendbanimin, gjendjen shëndetësore, predispozicionet gjenetike, pamjen e jashtme, aftësinë e kufizuar, përkatësinë në një grup të veçantë, ose me çdo shkak tjetër. ”

Bazuar në nenin 3, pika 1, të LMD, diskriminimi përcaktohet si : “çdo dallim, përjashtim, kufizim apo preferencë, bazuar në cilindo shkak të përmendur në nenin 1 të këtij ligji, që ka si qëllim apo pasojë pengesën apo bërjen e pamundur të ushtrimit në të njëjtën mënyrë me të tjerët, të të drejtave e lirive themelore të njohura me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë, me aktet ndërkombëtare të ratifikuara nga Republika e Shqipërisë, si dhe me ligjet në fuqi. ”

Bazuar në nenin 4, germa “a”, të Ligjit nr. 10221/2010 “Për mbrojtjen nga diskriminimi”, të ndryshuar, përcaktohet se: “1. Ky ligj zbatohet për sektorin publik dhe privat duke përfshirë edhe institucionet publike, si dhe të gjithë personat, përfshirë, por pa u kushtëzuar në: a) të gjithë shtetasit shqiptarë, të huaj apo personat pa shtetësi, si dhe personat fizikë e juridikë vendas dhe të huaj që kanë vendbanim, vendqëndrim apo seli në territorin e Republikës së Shqipërisë. ”

Bazuar në nenin 7, pika 1, të LMD, përcaktohet se: “Çdo veprim ose mosveprim i autoriteteve publike ose i personave fizikë a juridikë që marrin pjesë në jetën dhe sektorët publikë ose privatë, që krijojnë baza për mohimin e barazisë ndaj një personi apo grupi personash, ose që i ekspozon ata ndaj një trajtimi të padrejtë dhe jo të barabartë, kur ata ndodhen në rrethana të njëjta ose të ngjashme, në krahasim me persona të tjerë ose grupe të tjera personash, përbën diskriminim. ”

Bazuar në nenin 32, pika 1, shkronjat “a”, “b” dhe “c” të Ligjit nr. 10221/2010 “Për mbrojtjen nga diskriminimi”, të ndryshuar përcaktohet se: “1. Komisioneri ka kompetencë: a) të shqyrtojë ankesat nga personat ose grupet e personave që pretendojnë se janë diskriminuar, siç parashikohet në këtë ligj dhe në ligjin “Për barazinë gjinore në shoqëri”; b) të shqyrtojë ankesat nga organizatat që kanë një interes të ligjshëm për të vepruar në emër dhe me pëlqimin me shkrim të individëve ose grupeve të individëve që pretendojnë se ka ndodhur diskriminimi ose në emër të tyre për çështje që lidhen me interesa kolektive; c) të kryejë hetime administrative pas marrjes së informacionit të besueshëm për shkelje të këtij ligji ”

Bazuar në nenin 33, pikat 1 dhe 2, të Ligjit nr. 10221/2010 “Për mbrojtjen nga diskriminimi”, të ndryshuar përcaktohet se: “1. Një person ose grup personash që pretendojnë se janë diskriminuar, ose një organizatë me interesa legjitime që pretendon diskriminim në emër të një personi apo grupi personash, mund të paraqesë ankesë së bashku me provat e disponueshme para komisionerit, me shkrim ose, në raste përjashtimore, gojarisht, në mënyrë që të mund të mbahet procesverbal. 2. Organizata me interesa legjitime mund të kërkojnë kryerjen e hetimeve administrative nëpërmjet disponimit të informacionit të besueshëm, si dhe të përfaqësojnë një person ose grup personash, pasi të jetë marrë pëlqimi me shkrim ose të mbahet procesverbal në prani të një punonjësi të institucionit, për të përfaqësuar personin ose grupin e personave.

Bazuar në nenin 32, pika 3, të LMD, përcaktohet se: “3. Për shqyrtimin e ankesave që i drejtohen, komisioneri zbaton normat e parashikuara në Kodin e Procedurave Administrative, me përjashtim të procedurave që parashikohen nga ky ligj.”

Bazuar në nenin 3, pika 7, të Kodit të Procedurave Administrative, përcaktohet se: “7. “Palë” është: a) çdo person fizik ose juridik, i cili ka të drejtë ose interes legjitim të drejtpërdrejtë në një procedurë administrative, siç përcaktohet në nenin 33, pika 1, të këtij Kodi;”

Bazuar në nenin 33, pika 1 dhe 2, të Kodit të Procedurave Administrative, përcaktohet se: përcaktohet se: “1. Palë në procedurën administrative, përveç sa parashikohet në nenin 3, të këtij Kodi, është çdo person: a) me kërkesë të të cilit ka filluar procedura administrative; b) ndaj të cilit ka filluar procedura administrative, ose të cilit i drejtohet apo synohet t’i drejtohet vendimi i procedurës administrative; ose c) me të cilin organi publik synon të lidhë apo ka lidhur një kontratë administrative. 2. Në procedurën administrative janë gjithashtu palë edhe mbajtësit e interesave publikë të autorizuar me ligj, si dhe mbajtësit e interesave kolektive apo interesave të gjerë të publikut, nëse këta interesa mund të cenohen nga rezultati i procedurës administrative.”

Ligji nr. 10221/2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, i ndryshuar, bën dallim të qartë ndërmjet personit ose grupit të personave që pretendojnë se janë diskriminuar; organizatës me interesa legjitime që vepron në emër të viktimave ose për interesa kolektive dhe kompetencës së Komisionerit për të filluar hetim administrativ pas marrjes së informacionit të besueshëm.

Neni 32, pika 1, pika “a”, i ligjit nr. 10221/2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, të ndryshuar, parashikon se Komisioneri ka kompetencë të shqyrtojë ankesat nga personat ose grupet e personave që pretendojnë se janë diskriminuar. Pika “b”, e po këtij neni, parashikon shqyrtimin e ankesave nga organizatat që kanë interes të ligjshëm për të vepruar në emër dhe me pëlqimin me shkrim të individëve ose grupeve që pretendojnë diskriminim, ose në emër të tyre për çështje që lidhen me interesa kolektive, ndërsa pika “c” i njeh Komisionerit kompetencën të kryejë hetime administrative pas marrjes së informacionit të besueshëm për shkelje të ligjit.

Sipas nenit 3, pika 11, të ligjit, “Organizatat me interesa legjitime” janë organizatat e regjistruara në Republikën e Shqipërisë që kanë si objekt të deklaruar të veprimtarisë mbrojtjen e të drejtave të njeriut ose u ofrojnë ndihmë viktimave të diskriminimit. Neni 3, pika 18, përcakton se “Viktimë” është çdo person ose grup personash që pretendojnë se janë diskriminuar sipas ligjit, bazuar në një shkak të mbrojtur.

Neni 32, pika 1, shkronjat “a” dhe “b” dhe neni 33, pikat 1 dhe 2, të LMD-së i njohin të drejtën çdo personi ose grupi personash që pretendojnë se janë diskriminuar, çdo organizate me interesa legjitime që pretendon diskriminim në emër të një personi apo grupi personash, ose në emër të tyre për çështje që lidhen me interesa kolektive, për të paraqitur ankesë para Komisionerit. Këto dispozita të marra së bashku me nenin 3, pika 7, të Kodit të Procedurave Administrative, kërkojnë

që pala që paraqet ankesën për diskriminim pranë Komisionerit të ketë një interes legjitim të drejtpërdrejtë në procedurën administrative që kërkon të iniciojë nëpërmjet paraqitjes së ankesës.

Ankuesi P. L., ka paraqitur një ankesë individuale si person. Pra, në rastin konkret, që ankuesi të legjitimohet si palë në procedurën administrative para Komisionerit duhet që të ketë një interes legjitim personal të drejtpërdrejtë. Sakaq, ankuesi mund të legjitimohet për të paraqitur ankesë individuale si person, por jo në emër të një personi tjetër apo grupi personash.

Në ankesën objekt shqyrtimi, ankuesi, P. L., në emër të familjarëve të tij dhe rreth 500 familjeve të zonës së ish Uzinës së Traktori, Shkozë, ka pretenduar faktin se Bashkia Tiranë dhe Ministria e Infrastrukturës dhe Energjisë, i kanë trajtuar në mënyrë të padrejtë dhe të pafavorshme, për faktin se në këtë zonë mungojnë investimet në infrastrukturë, krahasuar me lagjen ngjitur, duke sjellë kështu pasoja ekonomike, sociale dhe psikologjike për ta. Në këtë mënyrë, sipas ankuesit, mungesa e investimeve në infrastrukturë, nga ana e institucioneve përgjegjëse, ka vënë në pozita diskriminuese ankuesi, familjarët e tij dhe banorët e zonës së ish Uzinës së Traktori, Shkozë, për shkak të vendbanimit, gjendjes social ekonomike dhe pronësisë.

Komisioneri vlerëson se, në lidhje me çdo pretendim për diskriminim, pala ankuese duhet të provojë, së pari, se shkak i pretenduar është një shkak që gëzon mbrojtje sipas ligjit, dhe së dyti, të parashtrijë fakte, indicie apo prova nga të cilat mund të prezumohet se ekziston një diferencë në trajtim, dhe se kjo diferencë ka si bazë pikërisht shkakun apo shkaqet e mbrojtura të pretenduara. E njëjta qasje gjen zbatim edhe kur pretendohet se diskriminimi ka ndodhur për më shumë se një shkak. Vetë fakti që një person mbart një karakteristikë që përfshihet në një shkak të mbrojtur nuk mjafton, në vetvete, për të ngritur një pretendim të bazuar për diskriminim, në mungesë të dokumentimit të lidhjes shkakësore ndërmjet asaj karakteristike dhe trajtimit të pretenduar si të padrejtë.

Ankuesi ka pretenduar diskriminim për shkak të vendbanimit, gjendjes social-ekonomike dhe pronësisë. Nga këto, vendbanimi dhe gjendja ekonomike apo shoqërore përfshihen shprehimisht ndër shkaqet e mbrojtura të renditura në nenin 1 të LMD, të cituar më sipër. Pronësia, ndërkohë, nuk figuron shprehimisht në këtë listë dhe mund të merret në konsideratë vetëm në kuptim të klauzolës së hapur “ose me çdo shkak tjetër”, çka kërkon arsyetim shtesë për ta lidhur këtë karakteristikë me qëllimin mbrojtës të ligjit.

Identifikimi i shkaqeve të mësipërme si shkaqe që, në parim, gëzojnë (ose mund të gëzojnë) mbrojtje ligjore, nuk mjafton, në vetvete, për të provuar ekzistencën e diskriminimit. Ankuesi duhet të kishte sjellë fakte, indicie apo prova konkrete që të tregonin lidhjen shkakësore ndërmjet vendbanimit, gjendjes social-ekonomike apo pronësisë së tij dhe trajtimit të pretenduar si të pafavorshëm, nga ana e Bashkisë Tiranë, Ministrisë së Infrastrukturës dhe Energjisë dhe Këshillit të Ministrave.

Në rastin konkret, ankuesi ka informuar Komisionerin lidhur me investimet që janë bërë nga ana e Bashkisë Tiranë në lagjen ngjitur me atë në të cilën ai banon.

Ky informacion mbetet, megjithatë, në nivel krahasimi të përgjithshëm të gjendjes infrastrukturore mes dy zonave, pa u shoqëruar me fakte, dokumente apo prova konkrete që të tregojnë se ky trajtim i ndryshuar është pasojë pikërisht e vendbanimit, e gjendjes social-ekonomike apo e pronësisë së ankuesit dhe të banorëve të tjerë të zonës, e jo e faktorëve të tjerë (si fazat e planifikimit urban apo të projekteve publike, të cituara nga vetë ankuesi). Mbështetur në parashtrimet e subjektit ankues, nuk mund të prezumohet, pra, se diferenca në trajtim e pretenduar ka si bazë shkaqet e mbrojtura të identifikuara më sipër, në kuptim të ligjit *“Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”*.

Sa më sipër, bazuar në nenin 33/4, germa “ç”, të ligjit 10221/2010 *“Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”*, të ndryshuar, parashikohet se: *“4. Ankesa nuk pranohet nëse: ... ç) është haptazi e pabazuar ose nuk ka informacion të mjaftueshëm për të bërë të mundur një hetim;”*.

Në përfundim të shqyrtimit paraprak të ankesës, bazuar në nenin 33/4, germa “ç”, të ligjit 10221/2010 *“Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”*, të ndryshuar, Komisioneri arrin në përfundimin se, ankesa nuk mund të pranohet dhe për rrjedhojë nuk mund t’i nënshtrohet procedurave të mëtejshme të parashikuara në ligj për shqyrtimin e saj.

PËR KËTO ARSYE:

Mbështetur në nenin 32, si dhe nenin 33, të ligjit 10221/2010 *“Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”*, të ndryshuar,

V E N D O S I:

1. Mospranimin e ankesës të P. L., për arsye se nuk përmbushen kushtet ligjore për pranimin e ankesës, të përcaktuara nga ligji 10221/2010 *“Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”*, i ndryshuar.
2. Kundër këtij vendimi lejohet ankim në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, brenda 45 ditëve nga marrja dijeni.

KOMISIONER

Genta TAFA (BUNGO)

(Shkaku: Vendbanimi, gjendja social-ekonomike dhe pronësia)

(Fusha: Të mira dhe shërbime)